

పేపర్

“పేపర్!....”

వీధిలోంచి గట్టిగా కేకేసి పేపర్ వాడు న్యూస్ పేపర్ గిరాపేసి వెళ్ళిపోయాడు.

రాజారావు ఇంట్లోంచి వచ్చి గేటు దగ్గర పడివున్న న్యూస్ పేపర్ తీసుకుని వరండాలో కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.

ఇంత న్యూస్ చదువుదామని అనుకునేంతలో భార్య రమణి “ఏవం డోయ్....” అంటూ భయంకరంగా కేక పెట్టింది వంటింట్లోంచి.

ఆ కేకకి రాజారావు ఉలిక్కిపడ్డాడు. అతని మనసు కీడుని శంకించింది.

గదిలోకి వెళ్ళి దుప్పటి తీసుకుని వంటింట్లోంచి పరిగెత్తాడు.

“ఏంటా! పరుగు ఏమాలోకం?....” అంది రమణి ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ.

“నీ చీరేం అంటుకోలేదా?....” ఇంకా ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ అడిగాడు రాజారావు.

“లేదే?.... ఎందుకలా అడుగుతున్నారు!”

“మరి వంటింట్లోంచి అలా గావు కేకలేస్తే ఏమనుకుంటారు?.... చూడు నీ మీద కప్పి మంటలార్పడానికి దుప్పటి కూడా తెచ్చాను....” విసుక్కున్నాడు రాజారావు.

“తెచ్చారే షేర్ల దుప్పటి.... మంటలార్పడానికి అంత చిన్నదీ, అంత పల్చని దుప్పటి తెస్తారా బాగా దశసరిగా, షేర్లగా ఉన్న దుప్పటి తేవాలిగానీ!.... కావాలనే అలాంటి దుప్పటి తెచ్చారు నేను చస్తే వేరే దాన్ని చేస్కోవాలని” మొటికలు విరిచింది రమణి.

“నువ్వు కావాలనే అంత గాఢంగా అరిచావ్ నేనదిరిపడి గుండ్రాగి.

చస్తే నీ కిన్నారెన్ను డబ్బు వస్తుందని...." రాజారావు కూడా మొటికలు విరిచి "బాబోయ్" అంటూ చేతివేళ్ళవంక చూసుకున్నాడు.

"మరేం ఆడంగి అలవాటు కాపోతే మిమ్మల్నెవరు మొటికలు విరవ మన్నారు.... వేళ్ళిరిగాయా?"

"నాకేం కాలేదుగా.... హి హి హి.... చూడు కావాలంటే మళ్ళీ విరుస్తా" అంటూ మళ్ళీ మొటికలు విరిచి "వ్యాయోవ్...." అన్నాడు బాధగా మరోసారి వేళ్ళవంక చూసుకుంటూ.

"ఇంకావుతారా చేతికున్న పదిపేళ్ళూ విరిగిపోవాలా?"

మీకొక్క స్టాప్ మేరంటే ఉన్న షంట్ల స్టాప్ పదోవంత్తైనా నామీద ఉంటే నా కంట్రీపుక్ కాయ కాచుండేది!

"ఇంతకీ నన్నెందుకు పిలిచావ్!" చేతివేళ్ళని ఊదుకుంటూ అడిగాడు రాజారావు.

"ఇంట్లో కూరల్లేవు.... బజారెళ్ళి తేడానికి పిలిచాను.... రాజారావు అశ్చర్యంగా చూశాడు.

"ఆ మాట చెప్పడానికి అంత గాపుకేకపెట్టి పిలిచావ్?"

"నేనెప్పుడూ అలానే పిలుస్తాను.... ఈవేళ కొత్తేం ఉంది?...."

లేకపోతే మీకు వివరణలుగా, ఆ దిక్కుమాలిన పేపర్ మునిగిపోతారు. అతిదిగా చదవడానికి ఆ పేపర్ ఏముంటుందో?....”

“వార్తలు!....”

“ఆ చదివారే వార్తలు!.... అందరూ చదవలేదు మీవార్తలే చదువుతున్నారు. పేరేవాళ్లు పేపరు చదివినా ఇంటి విషయాలు పట్టించుకుంటారు మీరు మాత్రం డాంట్లో మునిగిపోయి ఏమీ పట్టించుకోరు. పేపర్లోని ప్రతి అక్షరం చదివి తీరాలా?....”

“నన్నాడి పోస్కుంటావ్ గానీ మీ నాన్నగురించి అనవేం?.... నేనే నయం ఇంట్లో కుర్చీలో కూర్చుని చదువుకుంటాను. మీ నాన్నైతే పేపర్ని లెట్రీన్లోకి తీస్కొళ్ళి కూర్చుంటారు ఇవతల ఎవరికైనా అర్థంపైతే చావాలిందే....”

“ఎంతసేపూ మా పట్టణంలోని అడిపోస్కుంటారేం? మొటికలు విరిచింది రమణి.”

“మరి నన్నాడి పోస్కుంటే నేనాడిపోస్కొనా?” రాజారావు కూడా మొటికలు విరిచి “హబ్బా!.... ఉస్....” అన్నాడు వేళ్ళు చూస్కుంటూ.

“ఇంతకీ కూరగాయలు తెస్తారా లేదా?”

“తేను.... నేను వార్తలు చదువుకోవాలి.... ఈ వార్తల్ని ఏదో ఒక కూర చెయ్యి.... తరువాత వీధిలోకి కూరగాయల బళ్ళు వస్తాయ్గా అప్పుడు కొనుక్కో....” అని చెప్పి వరండాలోకి వచ్చి పేపరు పట్టుకుని కూర్చున్నాడు రాజారావు.

సరిగ్గా అప్పుడే ఒక వ్యక్తి వచ్చాడు.

“ఏమండీ....” అంటూ రాజారావుని పిలిచాడు అతను.

రాజారావు అప్పటికే పేపర్ మునిగిపోయాడు.

“ఏవండీ....” మరోసారి పిలిచాడు అతను. రాజారావు పలకలేదు.

మరో రెండుసార్లు పిలిచాడు. అయినా లాభం లేకపోయింది.

“ఏవండోయ్....” గావుకేక పెట్టాడు అతను.

రాజారావు విసుగ్గా ఇంట్లోంచి చూస్తూ అన్నాడు.

“నేను కూరగాయలు తేనని చెప్పానా?.... ఏంటా గావుకేకలు....
అరిచి అరిచి నీ గొంతెలా బొంగురుపోయిందో చూడు”

ఆ వ్యక్తి కంగారు పడిపోయాడు.

“ఏవండీ.... ఇటండీ.... ఇటు ...” అన్నాడు.

రాజారావు తల తిప్పి అతన్ని చూశాడు.

“ఇప్పుడు పిలిచింది మీరా?”

“అవునండీ.... నా పేరు సింగినాథం అండీ.... మరేమోనండీ
ఈ పక్కంట్లో కండీ కొత్తగా దిగానండీ....”

“ఓహో.... నా పేరేమో రాజారావు....”

“నాకు తెలుసండీ.... మీ గురించి అన్నీ తెలుసుకునే వచ్చానండీ”

“కూర్చోండి....” అన్నాడు రాజారావు.

“అబ్బే.... నాకు కూర్చోడానికి టైం లేదండీ.... బోల్లన్ని
వార్తలు చదువుకోవాలండీ....” అన్నాడు సింగినాథం.

“మీ ఇంట్లో ఏ పేపరు తెప్పిస్తారు?” ఆశగా అడిగాడు రాజారావు
తన ‘తెలుగుదిబ్బ’ చదివేసిన తరువాత ఆ పేపరు తీసుకుని చదువు
దామని.

“మా ఇంట్లోనండీ ఏ పేపరు తెప్పించమండీ....”

“మరి మీరు వార్తలు ఎలా చదువుతారు?....” ఆశ్చర్యంగా అడి
గాడు రాజారావు.

“అదంటండీ.... మీ పేరుంది కదండీ.... భలే వారండీ మీరు ...
భలే జోకులేస్తారండీ.... ఓసారి మీ పేపరివ్వండి చదివేసి ఇస్తాను....”
అన్నాడు సింగినాథం.

రాజారావు గిలగిలలాడి పోయాడు.

“కానీ నేను చదవలేదే!” అన్నాడు.

“నేను చదివాక ఇస్తానుగా.... అప్పుడు చదువుదువుగాని....”

రాజారావుకి ఏమనాలో తోచలేదు. మనిషి చూస్తే కొత్తవాడ
ఏమనటానికి మొగమాటం.

“నేను మొదటి పేజీ చదివేశాను.... మీరిది తీస్కొళ్ళి చదివే

తెండి.... ఈ లోగా నేను వేరే పేజీలు చదివి ఇస్తాను....” అంటూ మొదటి పేజీ చింపి సింగినాథానికి ఇచ్చాడు రాజారావు. సింగినాథం రాజారావుకి థాంక్స్ చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

రాజారావు రెండు నిమిషాలు పేపరు చదివాడో లేడో ఒక పాతికేళ్ళ యువకుడు వచ్చాడు.

“ఎవరు బాబూ నువ్వు!....” అని అడిగాడు రాజారావు.

“మేము ఈ పక్కనే ఉంటామండీ.... సింగినాథంగారి నీ మా నాన్నగారన్నమాట!.... నా పేరు రవీంద్ర” అన్నాడు.

“మీ నాన్నగారితో చెప్పు.... తానింకా రెండో పేజీ చదవలేదని” అన్నాడు రాజారావు పళ్ళునూరుతూ.

“అబ్బే.... నేను మా నాన్నగారి గురించి రాలేదండీ.... నాకే వేరేపనుంది....”

“ఏంటది?”

“మీ ఇంట్లో తెలుగు దిబ్బ పేపరే కదా తెప్పిస్తారు?”

“అవును... ఏం?” అన్నాడు రాజారావు తెలుగు దిబ్బని వెనక్కి దాచేస్తూ.

“మీరలా దాచేయ్యకండి పీజ్.... నాకు స్పోర్ట్స్ అంటే చాలా ఇష్టం.... మీ న్యూస్ పేపర్ల ఆఖరి పేజీ ఇవ్వండి.... చదివిన వెంటనే తెచ్చిస్తా....” అన్నాడు రవీంద్ర.

“ఉహు.... నేనివ్వను....” అన్నాడు రాజారావు.

రవీంద్ర రాజారావుని బ్రతిమలాడి ఆఖరి పేజీ లాక్కెళ్ళి పోయాడు.

మరో రెండు నిమిషాలకి ఒక ఆరేళ్ళ బాబు వచ్చాడు.

“ఎవరు బాబూ నువ్వు?” అడిగాడు రాజారావు.

“సింగినాథం గారబ్బాయి నండీ.... మా అమ్మగారేమో మీ దగ్గరికి పంపారండీ....”

“ఎందుకూ?....” ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు రాజారావు.

“మరేమోనండీ.... మా చెల్లెలు కేమోనండీ రెండేళ్ళేనండీ... అదేమోనండీ ఇంట్లోనండీ....” అంటూ రెండు వేళ్ళు చూపించాడు.

“అయితే?”

“మరేమోనండీ మా ఇంట్లో పాత బట్టలు లేవండీ.... అందకనండీ మీ పేపర్లు అడ్వర్ టైజ్ మెంట్లుండే కాగితం ఉంటుంది కదండీ.. అది మీకు పనికిరాదు కదండీ.... అదిస్తే మా అమ్మ దాంతో ఎత్తిపారేస్తదంటండీ....” అన్నాడు.

రాజారావు విసుక్కుంటూ న్యూస్ పేపర్లోంచి అడ్వర్ టైజ్ మెంట్లన్న పేపరిచ్చాడు.

ఆ బాబు వెళ్ళగానే సింగినాథం మళ్ళీ తయారయ్యాడు.

“మొదటి పేజీ చదివేశాగా.... ఇంకో పేజీ ఇవ్వండి” అన్నాడు రాజారావు తలపట్టుకున్నాడు.

ఇలా రోజూ జరగడం మొదలయ్యింది. ఒకరోజు పేపర్ కుర్రాడూ న్యూస్ పేపరెయ్యకుండా వెళ్ళిపోతుంటే రాజారావు పిలిచి అడిగాడు.

“మీకిచ్చిన వెంటనే ఎలాగూ వాళ్ళు ఒక్కో పేపరూ పట్టకెళ్ళిపోతారు కదండీ... అందుకే ఏకంగా వాళ్ళింట్లోనే పేపరేసేశానండీ.... వాళ్ళు చదివిన తరువాత మీకిస్తారు” అని సమాధానం చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు పేపర్ కుర్రాడు.

ఇలా లాభం లేదని రాజారావు పేపర్ తెప్పించడం మానేశాడు. ఒక రోజు రాజారావు వరండాలో కూర్చుని ట్రాన్సిస్టర్లో వార్తలు వింటున్నాడు. అంతలో సింగినాథం వచ్చాడు.

“నేను పేపర్ తెప్పించడం మానేశాగా?.... అది మీకు తెల్సుగా? చిలిపిగా అన్నాడు రాజారావు.

“తెల్సు.... కానీ న్యూస్ తెలుసుకోవోతే నాకు తోచదే మరి.... మరేమోనండీ.... మా ఇంట్లో ట్రాన్సిస్టర్ లేదండీ.... మరి వార్తలు వినాలంటే ట్రాన్సిస్టర్ కావాలి కదండీ.... అందుకనేనండీ.... మరేమోనండీ.... సింగినాథం చెప్తున్నాడు.

రాజారావు నోరు తెరుచుకుని వింటున్నాడు.

